

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 5 Lipca r. c. 1833 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 27 czerwca.

Przez n a y w y ż s z y dyplomata pod 11 czerwca, nayłaskawiey mianowany Kawalerem orderu *S. Anny 1go stopnia, Cesarstką Koronę ozdobionego*, w nagrodę służby, gorliwością oznaczony, Jenerał-Major *Braker*, Naczelnik garnizonow artylleryjskich Okręgu południowego, liczący się w Artylleryi. (*Gaz. St. Pet.*)

— Przez n a y w y ż s z y rozkaz dzienny z dnia 17 czerwca mianowani są: Ober-Kwatermistrz 5go Korpusu piechoty, Pułkownik *Gorski*, Ober-Kwatermistrzem woysk na Kaukazkiej linii rozłożonych, na miejsce Pułkownika *Zandena*; ten zaś Ober-Kwatermistrzem do 5go Korpusu piechoty; Pułkownik *Baron Howen*, sprawującym obowiązki Ober-Kwatermistrza w Oddzielnym Kaukazkim Korpusie.

— Przez n a y w y ż s z y rozkaz dzienny z dnia 19 czerwca mianowani zostają: Dowódzca 2giey brygady 12tey dywizyi piechoty, Jenerał-Major *Kładiszczew*, Dowódzca 2giey brygady 10tey dywizyi piechoty na miejsce Jenerał-Majora *Tolmaczewa* 3go; ten zaś Dowódzca 2giey brygady 12tey dywizyi piechoty. (*Pszcz. Półn.*)

— Przez *P. Zastępcę Ministra Sprawiedliwości*. 15 b. m. N. CESARZ JMC w d. 13 b. m. rozkazać raczył, iżby Senator *Łubianowski*, były Gubernator Podolski, zarządzał tą gubernią jeszcze przez 4 miesiące.

— *Ukazy Rządzącego Senatu, i Departamentu.*

1) 16 b. m. O przedłużeniu terminu, tylko na jeden bieżący 1833 rok, pozwolenia pędzenia wódek z czystego miodu, po czém wszelkie zakłady wyrabiania takowych wódek z miodu, ulepu kartoflowego i osatków miodu, w guberniach, gdzie monopolium trunkowe ma miejsce, mają być zabronione i zamknięte.

2) tegoż dnia. Z zaleceniem Gubernatorom Cywilnym, iżby, zamiast przysyłanych każdorazowo wiadomości o zaległościach, przysyłali je półrocznie.

3) 17 b. m. Z ogłoszeniem powszechnie, iż świadectwa, wzięte przez obywateli o swobodności ich majątków, przed majem 1822 roku i nie użyte na żadne zaręki czyli kaucye po dzień 16 września 1832 roku, zostają unieważnione; i właściciele takowych, jeżeli mają tego potrzebę, powinni brać nowe świadectwa. Środek ten przyjętym został dla ułatwienia prac Kommissyi, ustanowionej w Moskwie, do ułożenia ogólnej Xięgi sekwestrów, nałożonych na majątki.

4) Tegoż dnia. O zaleceniu wszystkim Rządcom Gubernijalnym względem przysyłania wspomnianej Moskiewskiej Kommissyi wiadomości o zniszczonych xięgach sekwestrowych.

5) 19 b. m. P. Minister Skarbu, postrzegając, że ilość różney zagranicznej brzęczącej monety znacznie się w głębi Państwa zwiększyła, i że, w wielu miejscach, pieniądze te bywają przyjmowane w cenach, przewyższających wartość ich wewnętrzną, uznał za potrzebną uczynić i ogłosić tablicę porównawczą takowych monet z rosyjskimi, pod następnymi względami: 1) wewnętrżnej ich wartości; 2) tutejszego kursu giełdowego rosyjskiej monety; 3) kursu, ustanowionego na przyjmowanie srebrnych pieniędzy do skarbu; i 4) kursu gminnego. Z tablicy takowej przytaczamy tu wyciąg, stosujący się do tych tylko monet cudzoziemskich, które są pospolitsze w obiegu w guberniach zachodnich: Czerwony złoty hollenderski: wewnętrżnej wartości ma

2 ruble 84 kop. srebr. — Podług kursu na Giełdzie Petersburskiej, 2 Czerwca 1833 roku, na rosyjską złotą monetę, (licząc rubel srebrny po 376 kop.) wart jest 10 rubli 67½ kop. assygn. — W porównaniu z ceną ustanowioną dla przyjmowania monety srebrnej do skarbu, (licząc rubel srebr. po 375 kop.) wart jest 10 rubli 65 kop. assygn. — Talar holenderski wartości wewnętrznej 1 rubel 33½ kop. srebr. — Podług kursu na giełdzie i t. d. (licząc srebr. po 360½ kop.) wart 4 r. 81½ kop. assygn. — w porównaniu z ceną dla przyjmowania srebrnej monety do skarbu, (licząc rub. sr. po 360 k.) wart jest 4 r. 80½ kop. assygn. — podług gminnego kursu 5 r. 34 kop. ass. — Talar Pruski: wart. wewn. 1 r. 24 kop. srebr. — podług kursu na giełdzie i t. d. 4 r. 47 kop. ass. w porównaniu z ceną skarbową i t. d. 4 r. 46½ kop. ass. — podług gminnego kursu 4 r. 96 kop. ass. — Piaster Hiszpański: wart. wewn. 1 r. 33 kop. sr. — podług kursu na giełdzie, i t. d. 4 r. 79 kop. ass. — podług ceny skarb. 4 r. 78½ ass. — podług kursu gminnego 5 r. 32 kop. ass.

6) 20 b. m. Z powodu przedstawienia Gubernijalnego Prokuratora Mińskiego o nieporządku i trudnościach wynikających z polecenia obowiązków Strapczego Powiatowego Sekretarzom sądów powiatowych, moc obowiązująca Ukazu Senatu 27 sierpnia 1727 roku, którym postanowiono, iż w razie odkomenderowania Strapczego na czas nieograniczony, lub wydalenia jego ze służby, do czasu mianowania nowego urzędnika, obowiązki jego ma być połączony z urzędnikiem, wybranemu przez Prokuratora z własnej kancelaryi, lub z innego gubernijalnego sądownictwa, za zatwierdzeniem przez Rząd Gubernijalny, rozciągnięta zostaje i na przypadek długiej choroby Strapczego. (*Tyg. Petb.*)

— Lista osób, uznanych przez Rządzący Senat, za należących do stanu dziedzicznego honorowego obywatelstwa (poczetnych hrabian) po dzień 9 czerwca 1833 r. Sankt-Petersburscy kupcy: pierwszego rzędu *Michał Sołodownikow*; 1szej gildy *Bazyli Zwierkow*; 2giey gildy *Radzka handlowy, Konstanty Nowikow*; Moskiewscy 1szej gildy kupcy: *Alexy Afrygańjew i Bazyli Kister*. 1szej gildy kupcy: *Kazański Baszyr Altow, Irkucki Prokop Miedwiednikow, Talski Piotr Krasnochtazow*, Narwski Radzca handlowy *Bazyli Tarubajew*.

— Statek parowy *Nikołaj I*, którego mało znaczące uszkodzenia będą za kilka dni naprawione, odejdzie z *Kronsztadu* pod zawiadywaniem Kapitana *Stala* dnia 1 lipca i zwykłym trybem znowu odbywać będzie regularnie swe podróże między Sankt-Petersburgiem a Lubeką.

— Dnia 21 t. m., o 1szej po południu, statek parowy *Następca Alexander* wypłynął stąd do *Kronsztadu* ze 104 passażerami dla parochodu *Alexandra*. W liczbie passażerów znajdują się: Hrabia i Hrabini *Lawal*, Hrabini *Zakrzewska* i Radzca *Tayny Sztofregen* z familią. (*Pszcz. Półn.*)

— W piątek dnia 16 czerwca około północe wszczął się pożar za rogatką, na *Rożkowskiej* przystani, w *Karetnej* części, od mocnego piorunowego uderzenia, jak to zeznali postronni ludzie i stojący na warcie *Wilmansstrandzkiego* piechotnego półku szeregowy *Terencyusz Izotow*, który był od takowego uderzenia potrącony obok budy swego stanowiska. Strzał ten trafił prawie w sam środek drewnianego siennego magazynu pod N. 8, mającego długości 60, szerokości 6 sążni, i mieszczącego w sobie 18 tysięcy pudów siana, oraz 12 tysięcy pudów słomy, który

znaydował się w środku dziewięciu takichże drewnianych skarbowych magazynów, napełnionych sianem i słomą do 200,000 pudów, w odległości jeden od drugiego na 6 sążni. Płomień rozszerzył się w mgnieniu oka wzdłuż magazynu i z przyczyny bliskości innych magazynów, oraz z powodu silnego wiatru, zagrażał nieuchronnie niebezpieczeństwem, nie tylko tym dziewięciu magazynom, lecz też statkom ze zbożem słomą i sianem, stojącym wzdłuż brzegów Newy, na 20 sążni odległości od pożaru; lecz przybyła w krótkim czasie pożarna komenda 12tu części miasta, szybkim swym działaniem, wstrzymała zżerzenie się okropnego ognia, obejmującego już całą masę siana i słomy; i pożar ugaszony został na odrzynie pod N. 8, z której wybuchnął; wszystkie zaś inne, oraz statki na Newie, przyległe zabudowania, drewniane koszary i stajnie Leyb-Gwardyi Kozackiego pułku, oraz składy dziegieci, ocalone zostały bez najmniejszego uszkodzenia. Nikt z ludzi przy tém zdarzeniu nie uległ przypadkowi; dwóch tylko szeregowych wyniesiono z przyczyny mdlenia, jakiego doznali od pożaru, bez wszelkiego jednakże dla ich życia niebezpieczeństwa.

Pożar ten, z miejscowych przyczyn, zagrażał stolicy niechybnem zniszczeniem niezliczonej ilości rozmaitych artykułów żywności, piekarni, sadła i dziegieci, albowiem ogromne karawany statków przybyłych z powyższymi artykułami, poczynając od Rożkowskiej przystani do Smolnego Monasteru, stoją po obu brzegach Newy, a szczególnie po lewym, na którym ustawionych jeszcze jest kilka rohożnych bałaganów z żytem i owsem. (Rus. Inw.)

— S z a w l e. —

Dzień Wysokich Narodzin, NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI NIKOŁAJA IGO, 25 z. m., z uroczystością obchodzony był w mieście tutejszém. Zrana w kościele Farnym odprawiła się Msza ś., a po niej modły dziękczynne i śpiewane było *Te Deum*, za zdrowie i jak najdłuższe a szczęśliwe panowanie JEGO CESARSKIEJ MOŚCI i całego NAYJAŚNIEJSZEGO DOMU CESARSKIEGO; w obecności JWW. i WW. PP. Marszałka Gubernii, Półkownika Korpusu Żandarmów *Trehubowa*, oraz wszystkich Urzędników władz miejscowych, tudzież licznie zgromadzonych z miasta i okolic Obywateli i mieszkańców. JW. Marszałek Gubernialny dawał obiad, na który zaproszeni byli PP. Urzędnicy Woyskowi i Cywilni; spełniane było zdrowie NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI, NAYJAŚNIEJSZEJ FAMILII, wieczorem miasto całe było oświecone, a na rynku spalony był fajerwerk. Lud mnogi, przechadzając się po ulicach i rynkach, okrzykami radości i grzmiącego *Ura*, napełniał powietrze.

Odessa d. 14 czerwca.

W przeszłą sobotę, d. 11 t. m., JW. P. Noworossyjski i Bessarabski Jenerał-Gubernator, Hrabia M. S. *Woroncow*, powrócił do miasta naszego z *Bessarabii*.

Krym, tak już zamożny w płody przyrodzenia, pomnażające bogactwa narodowe, ukazuje nowe jeszcze źródło dochodów, z którego sztuki i nauki korzystać nie zaniedbają. P. *Montandon*, przedsięwziawszy podróż, w celu ułożenia instrukcyi dla zwiedzających Krym podróżników, odbył w majątności braci PP. *Kotczonich*, Karas-Bazaru, znakomitą warstę litograficznego kamienia, na którym próby, ołówkiem, piórem i rylcem, w litografii P. *Brauna* robione, nie zostawiają nic do życzenia. Hr. *Woroncow*, z upodobaniem zawsze zachęcający przedsięwzięcia, dla kraju pożyteczne, podał P. *Montandonowi* środki do regularnego dobywania kamieni, i do założenia tomu znaczniejszego. W prędkim czasie zacznie on dostarczać potrzebującym kamieni litograficznych, tak w Rosyi, jak i za granicę, we wszelkiej żądanej wielkości. (Gaz. Odes.)

Erywań dnia 27 maja.

Dnia 22 t. m. w poniedziałek, w dzień Zesłania Ducha ś., rozłożony w prowincyi Ormiańskiej Doński Kozacki Pułkownika *Szamszewa*, N. 27 półk, obchodził tu uroczystość wojskową; uroczystość prawdziwie wysoką i rzadką. Z powodu okazanych przez ten półk w 1829 roku pod czas ostatniej wojny Tureckiej, przy odparciu od twierdzy Bajazeta, napadającego na nią licznego nieprzyjaciela, dzielnej waleczności i nieustraszonego męstwa, JEGO CESARSKA MOŚĆ, przez Wysoko-Monarszą uwagę ku takowemu jego zwycięztwom, NAYMIŁOŚCIWIEJ raczył obdarzyć go chorągwią S. Jerzego z wyrażonemi na niej słowami: „za obronę twierdzy Bajazeta dnia 20 i 21 czerwca 1829 roku.“ Po otrzymaniu teraz przez półk takowej chorągwi z NAYWYŻSZYM dyplomatem, odbyło się tu dzisiaj na jednym z dziedzińców byłego Sardarskiego domu, przed tym półkiem, w przytomności Naczelnika Obwodu Ormiańskiego, Jenerał-Majora Xięcia Wasila syna Józefa *Bebutowa*, i znajdujących się w Erywaniu Sztabs-i-Ober-Oficerów różnych komend, oraz przy zebraniu znajdujęcego się tu na służbie wojska, poświęcenie chorągwi, przy czém ustanowione na takie zdarzenia, wedle ustaw cerkiewnych nabożeństwo, odbywało Duchowieństwo Erywańskiego Pokrowskiego Soboru. Po skończeniu tego świętego obrzędu, Naczelnik Obwodu, a za nim Dowodzący tym półkiem wojskowy Starszyzna *Mitrofanow*, w mianych przez nich do Dońskich bohaterów krótkich przemowach, pozdrowili ich tą Monarszą znakomitą nagrodą, i wspomniawszy im sławne ich zwycięztwa, mocno i dobitnie wyobrazili też łaskę, z jaką NAYJAŚNIEJSZY PAN raczył weyrzeć na ich waleczność i męstwo, oraz świętą ich powinność prowadzenia dalej służby z tą gorliwością i honorem, wojskowy zaś Starszyzna *Mitrofanow*, przedstawił im i to, z jak chlebną, nabytą przez nich sławą, z jak zazdrośnym, który ich czeka tryumfem, zaszczytem od NAYJASKAWSZEGO MONARCHY takim honorem, powrócą do rodzinnego uprzedniego domu, do swych rodziny i towarzyszy! Odpowiedzią walecznych, tkniętych do głębi duszy i poglądających na darowaną im przez Monarchę ozdobę, z ognistym zapalem było głośnie *ura!* Potém Naczelnik Obwodu, oficerowie i cały półk udali się do Pokrowskiej Sobornej cerkwi, gdzie odprawiano Panichidę, za odpoczynek wieczny dusz poległych w pomienionej walecznej sprawie. Potém Dowodzący półkiem wojskowy Starszyzna *Mitrofanow* zaprosił Naczelnika Obwodu, Duchowieństwo, wojskowych, oraz cywilnych urzędników na śniadanie, pod czas którego, przy spełnieniu zdrowia JEGO CESARSKIEJ MOŚCI i całej NAYJAŚNIEJSZEJ FAMILII, strzelali Kozacy Dońscy z ręcznej broni, oraz wykrzyknęli wszyscy obecni głośnie *ura!* Dalej szły toasty zdrowia Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego Hrabiego *Paskiewicza* - Erywańskiego, dowodzącego wojskiem za Kaukazem, walecznego wojska Dońskiego. Naczelnika Obwodu Ormiańskiego, Dowódcy Dońskiego Kozackiego N. 27 półku, oraz Sztabs-i-Ober-Oficerów onego. Śniadanie to dane było w zwierciadlanej sali byłego Sardarskiego domu, który, będąc wprzód przez Persów ozdobiony portretami ich Monarchy, Xięcia Abbasa-Mirzy, różnych wyższych urzędników i starożytnych ich rycerzów, zachowuje i dziś te ozdoby. Przy tém zdarzeniu, Urzędnicy, chcąc oznamionować tę sławną uroczystość chrześciańskim uczynkiem miłości bliźniego, zrobili składkę dla biednej sieroty, wdowy jednego z żołnierzy, będącey bez sposobu powrócenia do swej rodziny w Rosyi. Podczas święcenia chorągwi, zwrócili na siebie uwagę obecnych, znajdujących się tu dwaj oficerowie 4tego konnego Muzułmańskiego półku Mahometanie, którzy z rycerską dumą oświadczały, iż to zdarzenie podało im chlubny zaszczyt znaydowania się po raz drugi na uroczystości poświęcenia zwyciężkich chorągwi Rossyjskich. (Gaz. S. Peter.)

TURCYA.

Konstantynopol dnia 8 czerwca.

(z Monitora Ottomańskiego.)

Sułtan mianował wielu urzędników z powodu odwrótu wojsk Ibrahima-Paszy, dla zaprowadzenia niezwłocznie administracji w prowincjach oczyszczonych. Nowo mianowani urzędnicy otrzymali rozkaz, udać się w jak najkrótszym przeciągu czasu każdy na właściwe miejsce. Instrukcje, któremi zostali opatrzeni, zawierają też urzędowe rozporządzenia względem zajęcia się natychmiast dobrym bytem i spokojnością mieszkańców, oraz wkładają na nich obowiązek, ażeby dali poznać rządowi ulepszenia, jakie uważają, iżby korzystnie dały się zaprowadzić w miejscach, zarządowi ich powierzonych.

Emin-Seid-Effendi, dyrektor materiałów wojennych, który był posyłany do *Kiutahii*, ze szczególnem zleceniem, donosi w ostatnim swym raporcie urzędowym, że Ibrahım-Pasza, gubernator Dżeddy i jenerałny dzierżawca Adany, zabrawszy wszystkie wojska, będące pod jego rozkazami, wysłał je jedne po drugich, i że sam, z ostatnimi batalionami, rozpoczął odwrót z *Kiutahii* dnia 4 muharem (t. j. 24 maja), i że zmierza do gubernii, z której pobieranie dochodów zostało mu udzielone.

Doniesienia Ibrahım-Paszy zgodne są z doniesieniami Emin-Seid-Effendego, który, wypełniwszy rozkazy mu powierzone, przybył przed kilką dniami do Konstantynopola, i napowrót zajął swój urząd.

Sułtan dowiedziawszy się, iż Wielki Wezyr zachorował, raczył oświadczyć mu swoje ubolewanie i troskliwość, któremi go zaszczyca, posyłając dowiedzieć się o stanie jego zdrowia, Said-beja, hodżakjana Dywanu, urzędnika, służącego we własnym Sekretaryacie Sułtana. Saidbey miał także zlecenie ofiarować wielkiemu Wezyrowi, w imieniu Sułtana tabakierę sadzoną brylantami. Te dowody łaskawości Sułtana przyjęte były przez Wielkiego Wezyra z najwyższą wdzięcznością i posłużyły mu do odzyskania zdrowia.

Były wielki Wezyr Mehemed-Reszyd-Pasza, ex kaimakan Achmet-Chulossi-Pasza, ex-serdари-ekrem Hussein-Pasza, podczas kiedy sprawowali te wysokie urzędy, otrzymali ozdoby, każdy właściwą swej godności. Gdy potem przestali być czynnymi, nowo mianowani na ich posady, odjęli im prawo posiadania tych ozdób. Jego Wysokość, zważając na długą służbę tych Wezyrów, raczył zaszczyścić każdego z nich ozdobą brylantową przedtem im udzieloną, w nagrodę ich zasług na wysokich urzędach, które piastowali. Seraskier-Pasza i radzca wojskowy pałacowy, Achmed-Fevzi-Pasza mieli zlecenie objawić im ten dowód łaskawości Sułtana.

JWW. Baron *Martins*, nadzwyczajny Poseł i Minister pełnomocny Pruski przy Wysokiej Porcie, oraz Baron *Stürmer*, który w godności Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego Austrii, zastępował tymczasowie Barona *Ottensfels*, nieobecnego teraz w Konstantynopolu, mieli posłuchanie u Sułtana dnia 3 muharem (23 maja). Baron *Martins*, stosownie do zwyczajów dyplomatycznych, i jako pierwszy przybyły do stolicy, był wprzód prezentowany przed Sułtanem, a potem wraz Baron *Stürmer* otrzymał tenże zaszczyt. Byli oni wprowadzeni przez Seraskiera-Paszę i Achmeda Fevzi-Paszę, wojennego radzcę pałacu. Dwaj Posłowie, po złożeniu swych pism urzędowych, otrzymali od Sułtana pochlebne wyrażenia szczerości, na które polegają przyjacielskie stosunki między Państwem Ottomańskim a dwoma Wysokimi Mocarstwami, w obecnej chwili reprezentowanymi. P. *Stürmer* miał w języku Tureckim mówę, którą miał zaszczyt ofiarować Sułtanowi.

Zachęcenia, udzielane przez Sułtana wszystkim oficerom, gorliwie zajmującym się instrukcją wojskową, spowodowały Hafiz-Beja, Pułkownika minierów, do ułożenia traktatu zupełnego o minach i budowaniu mostów. Za pozwoleniem

Sułtana i z jego rozkazu dzieło to zostało wydrukowane, w drukarni Sułtańskiej, i ma być rozdane oficerom minierom i innym, których obowiązki mają związek z tą częścią instrukcji. (*Jour. de St.-Pet.*)

FRANCYA.

Paryż dnia 22 czerwca.

Wspomnieliśmy niedawno, o piśmie, które P. *Arago* wsunął do dziennika *National*, a w którym stara się dowodzić, że *Paryż* może być bombardowany, przez wszystkie twierdze, których urządzenie ministerium na pobliskich wzgórzach zamierza. Obrachowania przez tego uczonego w tym artykule czynione, zostały w kilka dni później przez bezimiennego oficera artylleryi zbijane; przez co P. *Arago* czuł się spowodowanym do dowodzenia na nowo swych twierdzeń w owém pierwszym piśmie, w artykule zawartym dziś w Dziennikach *National*, *Temps* i *Courrier Français*, dla zbicia uczynionych zarzutów. Przy końcu udziela P. *Arago* petycją wielu mieszkańców do Izby Deputowanych, w której czytamy: „Podpisani mieszkańcy 12go cyrkułu, mają sobie za święty obowiązek, uwiadomić was, o żywych obawach, które plan przez Rząd przedsięwzięty, otoczenia stolicy mnóstwem cytaudel, w nas wzbudza. Gdyby wykonanie tego zamiaru, miało tylko to złe w sobie, że mnóstwo gruntów prywatnych, traciłoby na wartości, wtedybyśmy milczeli, gdyż interessa prywatne powinny zawsze ustąpić dobru ogólnemu, lecz w obecnym razie, trzeba być umyślnie ślepym, aby nie uyrzeć trafności następujących ważnych uwag. Zamierzone 15 cytaudel, będą bezpiecznym środkiem do pozbawienia mieszkańców *Paryża*, wszelkich związków z okolicami miasta, i do zupełnego ich uwięzienia, do czego nie więcej, jak dwa lub trzy półki byłyby dostatecznymi. Gwardya Królewska, 7 lub 8 tysięczna, która w lipcu 1830 stała w *Paryżu*, gdyby była rozdzielona między 15 cytaudel, któremi teraz nam zagrażają, poddałaby nas rozporządzeniom *Karola X*.

„Podpisani upraszają więc was, Deputowani, o odrzucenie planu, którego nieszcześliwe skutki nie mogą być zaprzeczone, na który cała ludność *Paryża* ubolewa, i do obrony którego, szacunku godni obywatele, tylko w niepojętem omamieniu mogli swe imię podpisać.“ (Tu następują podpisy.)

— Dnia 27 —

Wczoraj zamknięto tegoroczne zgromadzenie obu Izb. W Izbie Parów przełożono rozporządzenie Królewskie w tej mierze przez Ministrów wojny, sprawiedliwości i spraw zagranicznych; w Izbie Deputowanych zaś przez Ministrów spraw wewnętrznych, handlu, skarbu i marynarki. W tej Izbie zaledwie 100 Deputowanych było przytomnych. Rozporządzenie rozwiązania, zostało w Izbie Deputowanych odczytane przez Hrabiego *Argout*, a w Izbie Parów przez Prezesa Barona *Pasquier*. Bezpośrednio potem oba zgromadzenia rozeszły się.

Pojutrze rodzina Królewska pojedzie do zamku *Eu*, a Królowa uda się zamtąd dnia 10 lipca do *Bruxelli*.

P. *Dupin*, opuściwszy wczoraj pałac Izby Deputowanych, w którym, jako Prezes mieszkał, powrócił do swego mieszkania prywatnego.

Journal de Paris donosi, że wydano rozkaz do utworzenia pięciu obozów w *St. Omer*, *Wattignies*, *Luneville*, *Rocroy* i *Compiègne*, z których ostatni dowodzony będzie przez Xięcia *Orleanu*.

Goniec, do tutejszego poselstwa Hiszpańskiego przybyły z *Madrytu*, przywiózł wiadomość, że złożenie przysięgi wierności najstarszej Infantce, odbyło się bez przerwania porządku, dnia 20 b. m., w tamecznym kościele S. *Hieronima*. Wieczorem przy odejściu gońca, stolica była wspaniale oświeconą.

Słychać o podróży Pana *Thiers* do Anglii. Poselstwo Hiszpańskie wysłało wczoraj goń-

ca do *Madrytu*, zapewniając mu nagrodę, jeżeli na oznaczony czas tam przybędzie.

Gourrier Français donosi: „Niektóre Dzienniki zawierały niedokładne wiadomości o obecnym stanie kwestyi, względem obwarowania *Paryża*; my zaś możemy następujące wiarogodne okoliczności przytoczyć: „Dnia 21 b. m. Minister wojny wydał do Jenerała *Bernard* rozkaz, aby roboty rozpoczęte około twierdz *Charenton* i *l'Epine*, ustały. Robotnicy zostali więc dnia 22go rozpuszczeni. Fundusze, zezwolone w budżecie na rok 1833 i w poprzednich budżetach, na obwarowanie *Paryża*, z których część jeszcze w tej chwili jest do rozporządzenia, użyte będą do naprawy wałów połowych, na liniach w *Nogent* i *Noisy*. Roboty około twierdz, zostały ostatecznie zawieszone. Kwestya została więc do przyszłego zgromadzenia odłożoną, ale nawet najzapałalsi stronnicy systematu odosobnionych twierdz, powątpiewają o pomyślnym wypadku swej sprawy, i mają cały plan obwarowania *Paryża*, za stracony.“ (*Gaz. War.*)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 26 czerwca.

Stychać, że Berliński projekt do traktatu, który już poprzednio uzyskał zadowolenie Rosyi i Austrii, będzie służył za podstawę do dalszych układów. (*Gaz. War.*)

WŁOCHY.

— Dnia 20 czerwca —

W *Civita-Vecchia* oczekują co dzień przybycia Infanta *Don Carlos*, odbędzie on w urządzonym dla niego klasztorze Kapucynów umiarkowaną kwarantannę. W *Civita-Vecchia* otrzyma Infant zapieczętowane pismo brata swego, Króla Hiszpanii, względem dalszych jego życzeń i woli. Później będzie mieszkał w Rzymie w pałacu *Barberini*, gdzie niegdyś *Karol IV.* przebywał. Z owych czasów żyje jeszcze w Rzymie kilku znakomych i bogatych Hiszpanów, którzy bardzo się cieszą z powodu przybycia Infanta.

Sekretarz Poselstwa Francuzkiego *Tallenay*, (w przód w *Bruxelli*) przybył do Rzymu, i sprawować będzie interesa w miejscu *P. Latour-Maubourg*.

Sprawnijący interesa *Don Miguela*, *P. Laviadio*, udał się w niespodzianą podróż do Rzymu.

HISZPANIA.

Madryt dnia 15 czerwca.

Z powodu nadzwyczaj wielu obcych przybyłych tu na uroczystość dnia 20, miasto wystawia pełen życia widok. Przeszło 25,000 wojska, wybornie ubranego i uzbrojonego, znajduje się tu na załodze, dla wykonywania manewrów w dniu 21.

Ceremonia złożenia przysięgi nie zdaje się ulegać trudnościom, gdyż Rząd naprzód był przygotowany na postępowanie Duchowieństwa *in corpore*.

Wiele mówią o korespondencji Króla z Infantem *Don Carlos*, dla przywiedzenia do skutku zaślubienia najstarszego syna tegoż, z Xiężną Asturyi, i tym sposobem załatwienia całego sporu, aby zapobiedz wojnie domowej.

Mówią także o zmianie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości, a to za wpływem Pana *Zea Bermudez*, posiadającego w najwyższym stopniu zaufanie Króla.

Mianowani przez miasta Deputowani, już prawie wszyscy tu przybyli; każdy z nich otrzymał na kosztą podróży i na nowy ubiór, około 3,000 fran. a prócz tego, podczas swego tu pobytu, pobierają pensye, i mogą się po ukończonej uroczystości, jeszcze i osobnych gratyfikacyi od Rządu spodziewać.

Przybyły tu dnia 7 b. m. z korpusu obserwacyjnego Jenerał-Porucznik *Sarsfield*, odbył w następnym dniu w towarzystwie swego Sztabu, przegląd linii fortyfikacyjnej, urządzonej w naszej okolicy dla wielkiej rewii, mającej się odprawić, w dniu po złożeniu przysięgi wierności.

Rząd zamierza, wysłać Pana *Uriarte*, Buchaltera Wielkiej Księgi długu krajowego, do Londynu i *Paryża* z misją, tyczącą się nowych planów finansowych. *P. Uriarte*, który już kilka takich zleceń do skutku doprowadził, i jest bardzo znany w wspomnianych stolicach, uda się zaraz po dniu 20 b. m. w podróż.

Ponieważ wiadome tu gościńce, są od niejakiego czasu bardzo ożywione, przeto mianowicie w *Andaluzyi* i w prowincjach z Portugaliją graniczących, zjawili się znówu rozbójnicy w wielkiej liczbie. Na rozkaz Rządu, wysłano przeciw nim wojska.

Podług listów z *Lisbony*, wszystko przygotowało się tam do stanowczego uderzenia na *Porto*, i z wielką niecierpliwością oczekują, statków parowych, zakupionych w Anglii na rachunek *Don Miguela*, aby flotta mogła z *Tagu* wypłynąć. (*Gaz. War.*)

GRECJA.

Allgemeine Zeitung donosi w liście z *Munich* z dnia 21 czerwca: „Ostatnie listy z *Nauplii* dochodzą do dnia 27 Maja, przybyły tu na statkach kupieckich przez *Tryest*. Podług nich Król *Ottón* wyjechał z Rejencyą z *Nauplii*, dla oznaczenia stosownego miejsca na przyszłą stolicę. Doniesienia architektów i inżynierów, wysłanych wprzód w tymże celu do *Koryntu*, są sprzeczne. Jeden list wyraża się następującym sposobem w tej mierze:

„*Korynt* zdaje się najmniej posiadać korzyści, z powodu swego położenia w tylnym kącie dwóch odnóg. Dopóki przesmyk nie będzie przekopany, nie można się tam znacznego handlu spodziewać. Gdy zaś owe wielkie i korzystne przedsięwzięcie będzie wykonane, wtedy naturalnie handel przeniesie się na tamte wody, a więcej jeszcze zapewne do pobliskich portów na brzegach *Attyki* i do *Aeginy*, jako do mało zastronionych zatok przesmyku.“

„*Ateny* mają także niektóre niedogodności w tej mierze. Budowniczy *Guttenson*, który o tém donosi, narzeka na ducha i chciwość mieszkańców, którzy już teraz żądają trzydzieści razy większej wartości za grunta; na brak i również tak wielką chciwość robotników, którzy mają pretensye do Hiszpańskiego talara na dzień; chce on przenieść stolicę do *Pyräus*.“

„Inni znówu wspominają, że stolica Państwa nie powinna leżeć nad morzem; to jest: właśnie nad granicą; gdyż morze jest miejscem neutralnym, a każda siła morską może posunąć się pod jej mury. W nowszych czasach *Kopenhaga* i *Lisbona* tak dobrze tego doświadczyły, jak *Konstantynopol*.“

„Inni znówu, przyznając ważność tych powodów, chcą budować stolicę między *Pyräus* a *Atenami*, i nazwać ją *Othonopolis*. Tak jednak, zamiast czasów *Peryklesa*, dostalibyśmy się w czasy *Adryana*, który i swoje miasto obok *Aten* nazwał *Adrianopolis*. Żadne nazwisko nie jest tak świetne, aby nie nikto przed nazwiskiem: *Ateny*; a że od *Pyräus* do *Aten* nie można zatrzymać się nawet na połowie drogi, z powodu błota i wilgotnego gruntu, które aż do *Kephis* się rozciągają, lecz trzeba by koniecznie aż do gór się posunąć — tedy w każdym razie zbliżonyby się do dawnego miasta. Zdaje się więc, że obraną będzie równina około *Akropolis*, i nowe *Ateny* połączone będą z pięknymi portami *Pyräus*, *Munychia* i *Phalerus*. (*Gaz. War.*)

| | Czas Obserwacji. | Wysokość Barom. | Wys. Ther. Réau. | Wiatr. | Stan powietrza. |
|-----------------------------|-----------------------|------------------|------------------|-------------|-----------------|
| Obserwacje meteorologiczne. | d. 5 o 3 wieczor. | 27 cal. 6.5 lin. | + 12 stopni. | Póln.-zach. | Deszcz. |
| | d. 4 — — — | 27 — 5.9 — | + 13½ — — | Póln.-wsch. | Deszcz. |
| | d. 5 o godz. 5½ rano. | 27 — 4.7 — | + 12 — — | Póln.-zach. | Deszcz. |

DODATEK